

ตัวอย่างแผนภูมิตัวที่

นี่คือตัวอย่างแผนภูมิตัวที่จากแผนการจัดการเรียนรู้ [Destination America: Our Hope, Our Future](#) ข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษ**Destination America: Our Hope, Our Future**

เปรียบเทียบผู้อพยพจากเกาะเอลลิสไปยังเกาะแองเจิลโดยใช้แผนภูมิตัวที่ข้างล่างนี้

	เกาะเอลลิส	เกาะแองเจิล
ผู้อพยพมาจากที่ไหน	ส่วนมากเป็นประเทศในยุโรป (อิตาลี โปแลนด์ ไอร์แลนด์ อังกฤษ)	ส่วนใหญ่มาจากประเทศทางเอเชีย (จีน ญี่ปุ่น เกาหลี อินเดีย พิลิปปินส์)
เกาะตั้งอยู่ที่ไหน	ชายฝั่งตะวันออก — ข้ามมหาสมุทรแอตแลนติกทางอ่าวนิวยอร์ก	ชายฝั่งตะวันตก — ข้ามมหาสมุทรแปซิฟิกทางอ่าวซานฟรานซิสโก
เหตุผลที่อพยพมาอเมริกา:	การจัดการทางการเมืองและศาสนา ความอดอยาก จำนวนประชากรมากเกินไป สูญเสียงาน อยากเป็นอิสระ โอกาสส่วนตัวและแรงจูงใจของรัฐบาลในอเมริกา	ความยากจน โอกาสของงานที่จำกัดในบ้านเกิด สงคราม ภาวีสู่สูง ความหวังที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้นในอเมริกา
ชื่อเล่น:	ประตูสู่อเมริกา	ผู้เฝ้าประตูทางตะวันตก
เกาะเปิดรับผู้อพยพเมื่อไร	เปิดรับผู้อพยพระหว่างปี 1892 - 1924	ผู้อพยพทั้งเข้าและออกระหว่างปี 1910-1940
ทำไมสร้างเกาะขึ้นมา	เพื่อหมุนเวียนการอพยพจากอเมริกา - จุดพักสู่อเมริกา	ออกแบบเพื่อควบคุมการหลั่งไหลของผู้อพยพ ชาวจีนตามพระราชบัญญัติในปี 1882 กระบวนการและการสกัดกั้นชาวจีนและผู้อพยพ อื่น ๆ จากเอเชีย
มีคนผ่านประตูนี้จำนวนเท่าไร	ผู้อพยพจากเกาะเอลลิสมากกว่า 22 ล้านคนที่ผ่านประตูนี้ไปยังอเมริกา	ผู้อพยพประมาณหนึ่งล้านทั้งประเทศของตนเองไปอยู่อเมริกา ชาวจีน 175,000 คน ชาวญี่ปุ่น 150,000 คน
ผู้อพยพต้องทำอะไรบ้างเมื่อเดินทางไปถึงที่นั่น	การตรวจเช็คทางการแพทย์และร่างกายสำหรับทุกคนตั้ง แต่ปี 1917 ถ้าสามารถรักษาได้จะถูกส่งไปยังโรงพยาบาลบนเกาะ แต่ถ้ารักษาไม่ได้จะส่งกลับบ้าน	จัดการการตรวจสุขภาพอย่างละเอียด มีการซักถาม
สภาพเป็นอย่างไร	เทพีเสรีภาพกล่าวต้อนรับผู้อพยพ และยินดีต้อนรับสู่อเมริกา สภาพทราบดีหนาแน่น	สภาพคล้ายกับห้องขัง ขณะที่รอกระบวนการฟังเพื่อพิสูจน์สถานภาพ ว่าเป็นผู้อพยพที่ถูกกฎหมาย
พวกเขาอยู่ที่นั่นมานานเท่าไร	ใช้เวลาประมาณ 3-5 ชั่วโมงสำหรับกระบวนการพร้อมทั้งการสัมภาษณ์	บางคนค้างคืน ขณะที่บางคนอาศัยอยู่หลายเดือน

	บางคนอาศัยอยู่เป็นเดือน ๆ เพื่อรอสมาชิกในครอบครัว หรือด้วยเหตุผลอื่น	ผู้อพยพชาวจีนจะอยู่โดยเฉลี่ย 2-3 สัปดาห์ ขณะที่รอสถานภาพการอพยพนั้น ผู้อพยพหลายคนเขียนโคลงเกี่ยวกับความหืดหู่และความกลัวของชีวิตที่อยู่หลังกำแพง
พวกเขาได้รับอนุญาตให้อยู่ได้อย่างไร	เมื่อพิสุจน์ได้ว่าพวกเขาสามารถอยู่ในอเมริกาได้ถูกต้องตามกฎหมาย พิสูจน์ประเทศที่มาที่พวกเขาจะอาศัยและทำงานในอเมริกา ใครก็ตามที่มีประวัติในคดีอาชญากรรม หรือต้องสงสัยว่าเป็นคนงานที่มีสัญญาผูกมัด ในปี 1921 ต้องผ่านการทดสอบเรื่องการอ่านออกเขียนได้และต้องมีหนังสือเดินทางหรือวีซ่ามาแสดง ต้องมีเงินอย่างน้อย 20 ดอลลาร์เพื่อเข้าอเมริกา มีการแลกเปลี่ยนเงินตราอยู่ที่บั้นเกาะ	พิสุจน์เอกลักษณ์ด้วยการจับคู่รายละเอียดของชีวิตกับคำตอบของญาติพี่น้องในอเมริกา บ่อยครั้งต้องรอเป็นเวลาหลายเดือนกว่าที่กรณีของตัวเองจะได้รับการพิจารณา